

Zadavatel:

**ČR – Ministerstvo práce a sociálních věcí
Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2
IČO: 00551023**

Veřejná zakázka:

„Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – IS SOCIÁLNÍ DÁVKY II.“

**zadávaná v otevřeném řízení dle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek,
ve znění pozdějších předpisů**

V Praze dne dle elektronického podpisu

Č.j.: MPSV-2024/112450-341

ROZHODNUTÍ O ZRUŠENÍ ZADÁVACÍHO ŘÍZENÍ

dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“).

Zadavatel, ČR – Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, PSČ 128 01, IČO: 00551023 (dále jen „**zadavatel**“), zahájil dne 12. 12. 2017 zadávací řízení na veřejnou zakázku s názvem „Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – IS SOCIÁLNÍ DÁVKY II.“, evidenční číslo ve věstníku veřejných zakázek Z2017-032460 (dále jen „**veřejná zakázka**“ nebo „**zadávací řízení**“).

Z důvodů uvedených níže zadavatel **rozhodl** tak, že:

Zadávací řízení na veřejnou zakázku s názvem „Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – IS SOCIÁLNÍ DÁVKY II.“, evidenční číslo ve věstníku veřejných zakázek Z2017-032460, se v souladu s § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ ruší, neboť v průběhu zadávacího řízení došlo v důsledku jeho nepřiměřené délky k zastarání vymezení předmětu plnění veřejné zakázky, pro které již nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval a předmět plnění veřejné zakázky realizoval.

ODŮVODNĚNÍ:

Shrnutí skutkových okolností věci

Cílem zadávacího řízení bylo uzavření smlouvy na dodávku informačního systému „IS SOCIÁLNÍ DÁVKY II.“ (dále jen „**IS DAV II**“) a následné poskytování služeb podpory,

přičemž dle původního harmonogramu (uvedeného v čl. 4.1 zadávací dokumentace) zadavatel předpokládal, že s ohledem na presumovaný termín uzavření smlouvy 1. 9. 2018 obdrží **dokončený a provozuschopný IS DAV II nejpozději k 31. 5. 2020.**

Důvod (motivace) zadavatele k zadání veřejné zakázky spočíval fakticky výhradně ve vývoji řešení původně zadaného, avšak nedokončeného v rámci plnění veřejné zakázky „Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – IS SOCIÁLNÍ DÁVKY“ (dále jen „**IS DAV**“), která byla zadávaná v zadávacím řízení zahájeném dne 10. 12. 2014 pod ev. č. ve věstníku veřejných zakázek 498313. Přestože v zadávacím řízení na IS DAV došlo k uzavření smlouvy, předmět plnění se nakonec nepodařilo dodat (řádně splnit).

Zadavatel tak byl nucen poptávat toto plnění opakovaně, přičemž v roce 2017 přistoupil pouze k mírné obměně původních zadávacích podmínek, respektive požadavků na IS DAV/IS DAV II. Funkční i nefunkční požadavky na IS DAV z roku 2014 byly v *de facto* identické podobě převzaty do zadávacího řízení na IS DAV II v roce 2017.

I v průběhu zadávacího řízení na IS DAV II se však vyskytla řada „procesních“ komplikací, v důsledku čehož **veřejná zakázka nebyla zadána v předpokládaném termínu, ani nikdy později.**

Zadavatel tak v druhé polovině roku 2022, před koncem zadávací lhůty, který připadal na 31. 10. 2022, stanul před rozhodnutím, zda 1) v zadávacím řízení (i přes jeho několikaleté trvání) setrvat a po vyřešení probíhajících správních (a potažmo) soudních sporů veřejnou zakázku zadat, uzavřít smlouvu a obdržet informační systém, jehož koncepce, funkcionality i návrh byly relevantní v roce 2014 a do značné míry již neodpovídají aktuálním potřebám zadavatele, nebo zda 2) zadávací řízení zrušit. Pro účely svého rozhodnutí si zadavatel nechal vypracovat technickou analýzu od společnosti Ernst & Young, s.r.o. (dále jen „**EY analýza**“). EY analýza tvoří přílohu tohoto rozhodnutí.

Zadavatel proto dne 31. 10. 2022 rozhodl o zrušení zadávacího řízení, avšak toto rozhodnutí bylo následně zrušeno rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**ÚOHS**“) sp. zn. ÚOHS-S0573/2022/VZ, č. j. ÚOHS-05132/2023/500 ze dne 6. 2. 2023, které nabylo právní moci dne 12. 4. 2023.

V návaznosti na popsany výsledek správního řízení zadavatel v dobré víře vycházel z právního názoru, že v průběhu běžícího správního řízení došlo k zániku zadávacího řízení ve smyslu § 40 odst. 4 ZZVZ, neboť dne 31. 10. 2022 skončila zadávací lhůta a současně zadavatel v této zadávací lhůtě neodeslal ani rozhodnutí a oznámení o výběru, ani rozhodnutí

a oznámení o zrušení, jak to předpokládá § 40 odst. 3 ZZVZ. Zadavatel v této souvislosti zohledňoval, že ačkoliv v průběhu zadávacího řízení vydal jak rozhodnutí o výběru, tak i rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, tato rozhodnutí byla však vždy zrušena ze strany ÚOHS z důvodu konstatování jejich nesprávnosti či nezákonnosti, a tedy se jedná o úkony, které nemohou být při aplikaci § 40 odst. 4 ZZVZ reflektovány, resp. pro tuto právní skutečnost nejsou relevantní.

V této souvislosti zadavatel vycházel ze závěrů rozhodovací praxe ÚOHS, tedy rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0429/2021/VZ ze dne 4. 1. 2022 a rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0006/2022/VZ, přičemž zadavatel dovozoval, že pokud ke zrušení rozhodnutí (a oznámení) o výběru dodavatele dojde z důvodu na straně zadavatele (např. z důvodu nezákonnosti původního oznámení), nelze již uplynutí zadávací lhůty „zhojit“ a zadávací řízení je ukončeno podle § 40 odst. 4 ZZVZ bez dalšího. V této souvislosti nebylo dle názoru zadavatele rozhodné, jestli ke zrušení rozhodnutí, resp. oznámení, dochází v důsledku opodstatněných námitek „již“ u zadavatele, nebo na základě opodstatněného návrhu „až“ v řízení před ÚOHS.

Ve stejném duchu proto zadavatel uveřejnil dne 29. 8. 2023 na profilu zadavatele písemnou zprávu zadavatele, ve které uvedl, že zadávací řízení bylo ukončeno uplynutím zadávací lhůty.

Popsaný výklad aplikovaný zadavatelem však byl popřen následnou rozhodovací praxí ÚOHS a zejména rozhodnutím ÚOHS sp. zn. ÚOHS-S0653/2023/VZ, č. j. ÚOHS-01495/2024/500 ze dne 11. 1. 2024 (dále jen „**rozhodnutí**“), které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy ÚOHS sp. zn. ÚOHS-R0020/2024/VZ, č. j. ÚOHS-09051/2024/162 ze dne 13. 3. 2024, které nabylo právní moci dne 13. 3. 2024. V tomto rozhodnutí ÚOHS k výše představenému výkladu konstatoval, že *„...je podstatné odlišit, zda bylo dané rozhodnutí zrušeno Úřadem v rámci uložení nápravného opatření, či zda bylo zrušeno zadavatelem ať už v reakci na podané námítky, nebo z důvodu jiného. Důležitým faktorem je zkoumání smyslu, jež se za zrušením konkrétního rozhodnutí skrývá a zda není dané rozhodnutí zrušeno účelově pro aplikaci § 40 odst. 4 a zachování zadávací lhůty a prakticky tak vyhnutí se ukončení zadávacího řízení ex lege bez toho, aniž by byl vybrán dodavatel. V případě zrušení rozhodnutí (oznámení) ze strany Úřadu v rámci uložení nápravného opatření, tedy za situace, kdy zadavatel v řízení před Úřadem hájí své rozhodnutí o výběru dodavatele a usiluje o jeho výběr, tak nemůže dojít k ukončení zadávacího řízení dle § 40 odst. 4 zákona, neboť opačný postup by odporoval smyslu daného ustanovení, když by přímo sankcionoval zadavatele, jehož postup nesledoval nepřiměřené protahování zadávacího řízení. Zadavatel rozhodl o výběru dodavatele s cílem zadat veřejnou zakázku, byť bylo jeho rozhodnutí v rozporu se zákonem. Opačná situace nastane v případě, kdy po odeslání oznámení o výběru dodavatele zruší rozhodnutí (a oznámení) o výběru dodavatele sám*

zadavatel bez vnějšího zásahu. V takovém případě je třeba na oznámení o výběru dodavatele hledět, jako by nikdy odesláno nebylo, neboť v případě opačného postupu by se tak zadavatel pouze vyhýbal ukončení zadávacího řízení ex lege dle § 40 odst. 4 zákona...

Z uvedeného rozhodnutí ÚOHS tak vyplynulo, že ačkoliv došlo ke zrušení dřívějších oznámení o výběru v důsledku konstatování nesprávnosti, která je připsatelná zadavateli, přesto pro účely aplikace § 40 odst. 3 a 4 ZZVZ mají tato oznámení nadále relevanci a právní účinky minimálně v tom rozsahu, že nedochází k zániku zadávacího řízení. Proto uvedené rozhodnutí ÚOHS konstatuje, že „...zadavatel tedy odeslal oznámení o výběru dodavatele dne 28. 2. 2019, tj. v zadávací lhůtě, neboť zadávací lhůta ke dni 28. 2. 2019 neuplynula ... z uvedeného důvodu platí, že zadávací řízení stále běží...“

Zadavatel tak byl okamžikem právní mocí rozhodnutí dne 13. 3. 2024 postaven do situace, kdy se dozvěděl, že předmětné zadávací řízení stále běží, ačkoliv se do té doby v dobré víře domníval, že předmětné zadávací řízení zaniklo ex lege ve smyslu § 40 odst. 4 ZZVZ. Uvedená skutečnost tak nyní nutí zadavatele učinit úkony k dokončení tohoto zadávacího řízení, přičemž protože zadavatel identifikoval důvody pro zrušení předmětného zadávacího řízení ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ, zadavatel rozhoduje o zrušení zadávacího řízení a své rozhodnutí níže odůvodňuje.

K zastarání předmětu plnění

Zadavatel již dříve, zejména na podzim 2022, podrobně analyzoval technické aspekty předmětu plnění, a to zejména při zohlednění trendů v oblasti digitalizace, koncepce vývoje informačních systémů veřejné správy a s ohledem na vývoj relevantního trhu, přičemž pro tyto účely vznikla EY analýza. Zadavatel přitom dospěl k závěru, že pojetí IS DAV II tak, jak k němu přistoupil v roce 2017 při formulaci zadávacích podmínek pro zadávací řízení na IS DAV II, již **neodpovídá koncepci informačních systémů v rámci resortních agend zadavatele, a tedy nelze realizovat předmět plnění v definované podobě.**

Tento závěr z podzimu 2022 je pak nyní, po více jak roce a půl, v květnu 2024, stále platný, resp. jeho relevance nadále narůstá.

Otázka zastaralosti požadavků zadavatele na poptávané řešení (poptávaný informační systém) byla podrobně posouzena v technické EY analýze, která dospěla k závěru, že v zájmu dosažení principů akcentujících potřebu transformace informačních systémů zadavatele směrem k pro-klientskému přístupu (viz str. 7 EY analýzy) je třeba přehodnotit požadavky zadavatele na poptávaný informační systém (resp. **nově na jeho jednotlivé moduly**), a mělo

by tak mj. dojít ke zrušení zadávacího řízení (viz str. 88, Tabulka 6 EY analýzy: Dopad Varianty 3 na stávající a plánované systémy, kde je jasné doporučení v IS DAV / IS DAV II nepokračovat). Z EY analýzy tak jednoznačně vyplývá, že požadavky zadavatele na informační systém v zadávacím řízení, resp. architektonický záměr předmětu plnění, jsou **postaveny na předpokladu realizace formou monolitických systémů, tudíž v těchto důležitých aspektech neplní výše zmiňované cíle či principy, které EY analýza identifikovala** (viz str. 7 EY analýzy). Informační systém odpovídající takto definovaným požadavkům tak lze považovat za již zastaralý, a to zejména ve vztahu k tendenci realizovat modulární řešení, kdy jsou jednotlivé agendy zadavatele řešeny samostatnými moduly. Zkušenost i jiných zadavatelů (typickým „odstrašujícím“ příkladem je kupříkladu Ministerstvo financí a jeho snahy o náhradu informačního systému ADIS pro agendu správy daní) ukazuje, že komplexní (monolitické) informační systémy jsou obtížně nahraditelné, udržování jejich aktuálnosti je extrémně složité i finančně nákladné a dochází k vytváření faktické závislosti na původním dodavateli. Tyto komplexní systémy jsou totiž natolik složité a rozsáhlé, že jiní potenciální dodavatelé jednoduše nejsou schopni správu či modernizaci takového monolitického informačního systému převzít a realizovat. Dochází pak k takřka neřešitelným situacím, kdy i přes nevyhovující stav jsou zadavatelé nuceni provozovat zastaralý monolitický informační systém z důvodu faktické nerealizovatelnosti přechodu na modernější informační systém. Ostatně není bez relevance, že v tomto zadávacím řízení podali nabídky pouze dva dodavatelé, ač lze ČR nepochybně hodnotit jako „velmoc“ v rámci ICT služeb, a tedy by bylo možno očekávat vyšší počet nabídek. Naopak fragmentace na dílčí moduly (informační systémy) dle jednotlivých agend zadavatele umožní modernizaci či přechod na zcela jiný modul bez toho, aby došlo k ohrožení chodu ostatních modulů, při zachování integrace a vzájemné propojitelnosti jednotlivých modulů, a tedy toto řešení lze z pohledu dalšího rozvoje a správy informačních systémů považovat za méně rizikové.

Na základě provedené EY analýzy tak zadavatel přijal informaci, že vymezení předmětu je již zastaralé a jeho pojetí je rizikové z pohledu dalšího rozvoje a správy. Z uvedeného důvodu tak zadavatel návazně přehodnotil svůj původní záměr a změnil své požadavky a záměry v tom smyslu, že **nadále nehodlá pořídit ani poptávat IS DAV jako monolitický informační systém a nadále bude svou potřebu provozovat potřebný agendový informační systém uspokojovat poptáváním modulárních řešení. Tento strategický záměr pak nezískal žádnou**

ucelenou formální podobu, když k vytvoření jakéhokoli podobného formálního rozhodnutí nebyl právní důvod. Tento strategický záměr zadavatele se nicméně formálně projevuje v jeho jednotlivých krocích a úkonech, jako např. již v dříve vydaném rozhodnutí o zrušení předmětného zadávacího řízení ze dne 31. 10. 2022, tak i ve veškerých dalších krocích zadavatele směřujících např. k zadávání veřejných zakázek na dílčí modulární řešení, a to konec konců nejen v kontextu agendy sociálních dávek, ale i u dalších agend MPSV jako zadavatele.

V souvislosti s identifikovanou zastaralostí vymezení předmětu plnění pak zadavatel znovu připomíná, že vymezení předmětu plnění bylo do zadávacího řízení v roce 2017 převzato z předchozího zadávacího řízení IS DAV, a tedy **fakticky vymezení předmětu plnění pochází z roku 2014**, tedy k dnešnímu dni je prakticky 10 let staré. K této skutečnosti se vyjádřil rovněž ÚOHS v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0573/2022/VZ, když uvedl že „...zadavatel tvrdí, že zadávací podmínky veřejné zakázky na IS DAV II vycházely ze zadávacích podmínek formulovaných v roce 2014 pro IS DAV, a že tedy jsou 8 let staré. Úřad k tomu sděluje, že za správnost a úplnost zadávacích podmínek odpovídá zadavatel a pokud převzal v roce 2017 text zadávacích podmínek z roku 2014, jde čistě o jeho autonomní rozhodnutí a nelze v tomto směru úspěšně před Úřadem argumentovat...“ Zadavatel proto pro přehlednost konstatuje, že užití vymezení předmětu plnění z roku 2014 v zadávacím řízení z roku 2017 nelze samo o sobě považovat za jakékoli zpochybnění správnosti a úplnosti zadávacích podmínek v roce 2017. Ostatně ani k dnešnímu dni nelze konstatovat, že by vymezení předmětu plnění bylo nesprávné či neúplné. Zadavatel je naopak přesvědčen, že vznik důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ představuje (minimálně v tomto případě) změnu vnějších okolností, pro které již nelze předmět plnění realizovat, a to i když se jedná o předmět vymezený správně a úplně. Faktické okolnosti vymezení tohoto předmětu tak pouze přesvědčivě dokládají zastaralost vymezení předmětu plnění, které je fakticky 10 let staré.

Ke zrušení zadávacího řízení tak zadavatel přistupuje na základě § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ, dle kterého zadavatel může zadávací řízení zrušit, jestliže „v průběhu zadávacího řízení se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, včetně důvodů ekonomických, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, bez ohledu na to, zda tyto důvody zadavatel způsobil či nikoliv.“

Důvodem pro prodloužení zadávacího řízení, během kterého došlo k faktickému zastarání předmětu plnění veřejné zakázky a odpadnutí důvodů pro pokračování v zadávacím řízení, byly zejména vleklé procesní komplikace, mj. spor o vyloučení jednoho účastníka ze zadávacího řízení pro mimořádně nízkou nabídkovou cenu. Ačkoliv meritem sporu bylo posouzení otázky, zda zadavatel při vyloučení účastníka zadávacího řízení postupoval v souladu se ZZVZ, ustanovení § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ umožňuje zadavateli zadávací řízení zrušit nezávisle na tom, zda případné pochybení bylo v jeho dispoziční sféře či nikoliv. Pro posouzení oprávněnosti užití tohoto důvodu zrušení zadávacího řízení je dle odborné literatury „třeba vždy zkoumat, zda existují (1) důvody hodné zvláštního zřetele, včetně důvodů ekonomických, (2) které se vyskytly v průběhu zadávacího řízení, (3) pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, (4) přičemž je nerozhodné, zda vznik takových důvodů zadavatel způsobil či nikoliv“ (k tomu komentář k § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ In: JELÍNEK, Kamil, DĚDEK, Vojtěch, ŠLESINGER, Jan, STAŇO, Richard. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Praktický komentář. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2022, 772 s.).

Uvedené podmínky dále konkretizuje i rozhodovací praxe. Podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 81/2016-103 ze dne 25. 2. 2019 „důvody hodné zvláštního zřetele vedoucí ke zrušení zadávacího řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona o zadávání veřejných zakázek musí být objektivní a podložené. Objektivnost přitom musí být založena nikoliv na odhadu, pocitech či dojmech zadavatele, ale musí mít reálné základy a musí být ověřena“.

Smyslem takových restrikcí je zamezit libovůli zadavatele a zajistit přezkoumatelnost a transparentnost jeho postupu [k tomu např. bod 39 a násl. rozhodnutí ÚOHS č. j. ÚOHS-13979/2021/163/PBl ze dne 28. 4. 2021].

Zadavatel přitom má za to, že **veškeré výše uvedené důvody pro zrušení zadávacího řízení současný stav naplňuje.**

V první řadě jde o důvody, které jsou hodné zvláštního zřetele. Zadavatel by byl, pokud by pokračoval v zadávacím řízení, nucen uzavřít smlouvu s vybraným dodavatelem, a odebrat od něj takové plnění (IS DAV II), které je již v současné době s ohledem na změnu oprávněných potřeb zadavatele, jak je popisuje EY analýza, **obsoletním, nevyhovujícím, které by tedy nenaplnilo potřeby zadavatele a fakticky okamžitě by muselo dojít k jeho zásadním změnám (úpravám), a to rovněž v zájmu odstranění rizika pro další rozvoj a správu systému.** Zadavatel by tak byl rovněž nucen zcela nevhodným způsobem nakládat s veřejnými prostředky, neboť uzavřením smlouvy nejenže by mu vznikla povinnost odebrat IS DAV II (pro který již v současné době zadavatel fakticky nemá v poplácené podobě využití pro jeho zastaralost a zvýšenou rizikovost jeho dalšího rozvoje a správy), ale také

povinnost hradit sjednanou odměnu za poskytování služeb rozvoje a podpory IS DAV II v délce trvání 24 měsíců – to vše v celkovém finančním objemu ve výši několik stovek milionů.

Stejně jako předmět plnění jsou v současné době „zastaralé“ i nabídky dodavatelů, neboť **byly podány (a tedy i kalkulovány) v roce 2018**, přičemž tak jako předmět plnění, tak i nabídky dodavatelů **předpokládají vybudování a dodávku monolitického systému, což je pojetí tvorby velkých informačních systémů, které zadavatel považuje za zastaralé, rizikové a v současné době neproveditelné**, jak to vymezuje EY analýza.

Ve smyslu rozhodnutí ÚOHS sp. zn. ÚOHS-S0573/2022/VZ je pak povinností zadavatele identifikovat rovněž datum, či bližší období, ke kterému došlo k důvodům hodným zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ. Zadavatel konstatuje, že **výše popsané důvody vznikly až v průběhu zadávacího řízení, které se v současné době nachází stále ve stavu, kdy ještě ani nedošlo k podpisu smlouvy**, ačkoliv dle původního harmonogramu v čl. 4.1 zadávací dokumentace měla již na konci roku 2022 uplynout doba, na kterou zadavatel předpokládal, že bude smlouva v roce 2018 uzavřena. Zadavatel považuje za přirozené, že k **zastarávání vymezení předmětu plnění docházelo v tomto specifickém případě postupně, spolu s plynutím času**, a tedy z povahy věci nelze identifikovat konkrétní datum, ke kterému k takovému zastarání došlo, neboť pochopitelně nelze formulovat závěr, že jeden den ještě řešení zastaralé nebylo a druhý den již zastaralé bylo.

Za dobu vzniku okolností hodných zvláštního zřetele tak zadavatel považuje nejpozději datum vypracování EY analýzy a její navazující vyhodnocení ze strany zadavatele, kdy **zadavateli bylo takto (k tomuto datu) postaveno najisto, že řešení je skutečně zastaralé a rizikové, a tedy dále již nerealizovatelné**. Za datum či dobu vzniku okolností hodných zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 ZZVZ tak zadavatel považuje **říjen 2022**.

V této souvislosti pak zadavatel považuje za vhodné rovněž objasnit časovou prodlevu cca 18 měsíců, která uplynula mezi dobou vzniku důvodů hodných zvláštního zřetele a mezi dnešním rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení. Zadavatel konstatuje, že k prodlevě nedošlo v důsledku nečinnosti zadavatele, ale naopak zadavatel po celé uvedené období prováděl úkony odůvodněné zjištěnými okolnostmi zvláštního zřetele. Zejména tedy učinil rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 31. 10. 2022, které bylo následně zrušeno pravomocným rozhodnutím ÚOHS. Po právní moci rozhodnutí ÚOHS zadavatel následně setrval v dobré víře v přesvědčení, že zadávací řízení již skončilo ex lege, jak bylo popsáno výše, přičemž tuto dobrou víru zadavatel ztratil právní mocí rozhodnutí dne 13. 3. 2024. Dnešní rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je tak činěno v přímé návaznosti na zjištěné okolnosti hodné zvláštního zřetele, resp. popsané prodlení nelze klást k tíži zadavatele.

Konečně, dle zadavatele je naplněna také třetí podmínka pro zrušení zadávacího řízení, neboť po zadavateli nelze spravedlivě požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. V tomto ohledu jde zejména o to, že nelze po zadavateli požadovat, aby realizoval monolitický informační systém, ačkoli relevantně analyzoval, že **tento způsob tvorby informačních systémů je zastaralý a fakticky i rizikový**, zejména oproti modulárním systémům, a to z pohledu jejich modernizace, rozvoje a správy, jak popisuje EY analýza. Realizace předmětu plnění ve stávající podobě by pak zjevně byla rovněž **nehospodárná, což jistě není cílem nebo účelem ZZVZ**.

S ohledem na dikci § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ pak konečně není rozhodné, zda takové důvody pro zrušení zadávacího řízení zadavatel způsobil či nikoliv; v tomto směru tak zadavatel pouze uzavírá, že samotné průtahy v zadávacím řízení, natož vývoj vlastních potřeb a obecně zastarání předmětu plnění zadavatel nezpůsobil.

Zadavatel tedy uzavírá, že **v daném případě jsou splněny všechny zákonné podmínky pro rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, zadavatel opírá své rozhodnutí o zcela objektivní změny a důvody, ke kterým v průběhu zadávacího řízení došlo, u nichž definoval i jejich dopad do zadávacího řízení.**

Z výše uvedených důvodů zadavatel rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Česká republika - Ministerstvo práce
a sociálních věcí
Ing. Karel Trpkoš
vrchní ředitel sekce informačních technologií

Příloha: Analýza technických aspektů plnění vypracovaná Ernst & Young, s.r.o.